

Давайте познайомимось

Ми навчаємось
В

✓ [Про мене](#)

✓ [Про друзів](#)

✓ [Про місто](#)

Про місто Глиняни – історія та сьогодення

Глиняни – дуже давнє, історичне містечко, якому сотні років. У свій час місто стояло на важливому торгово-економічному та військово-стратегічному шляхах, що сприяло його розквіту. У різні часи у Глинянах зупинялися польські королі, литовські князі та українські гетьмани. Місто пережило всі віхи історії Галичини і сьогодні має не тільки багату історію, але через Божу дію і глибоко-духовне значення. Перші поселення на території сучасних Глинян датуються ще періодом верхнього палеоліту (20 000 рр. тому). Свідченням цього є знайдені під час розкопок у 1922-1924рр. кремінні знаряддя праці: різці, скребачки, рештки кісток мамонта (зуби, ребра і т.д., що доводить існування стоянок первісних мисливців. Тут же, як стверджують археологи, знаходяться недосліджені досі поховання трипільської культури. Відомі також знахідки, які вказують на існування в цьому місці великого поселення за часів Київської Русі та Руського Королівства (XII-XIII ст.). Згадка про містечко є і в часах панування князя Галицького – Ярослава-Осмомисла (1150-1180) – Данила Галицького [2, с.1]. Знищені, спалені татарами Глиняни в 1260-1270 роках відбудовує князь Лев Данилович. Непрямою вказівкою на синхронне існування Глинян разом зі Львовом є назва одного із головних шляхів, що проходив через Львів – Глинянський гостинець. Назва «Глиняни» походить від способу будівлі хат, бо незважаючи на навколишні ліси, свої помешкання глинянці зводили із глини, якої у них багато. Поряд із назвою «Глиняни» певний час побутувала ще й інша назва «Кручберг» (Cruchborg), яка ймовірно появилась внаслідок численних у західноукраїнських краях німецьких колоністів.

Церква Успення Пресвятої Богородиці

Одна з найдавніших дерев'яних сакральних пам'яток України. Храм є живою легендою Божої сили, про що свідчить його історія. Невід'ємною історією храму є чудесно оновлення запрестольної ікони Розп'яття Христового, що виявило особливу Божу дію та зробило церкву відпустовим місцем. Дерев'яна церква Успення Пресвятої Богородиці в Глинянах – цінна пам'ятка сакрального будівництва, яка належить до найвиразніших і добре збережених пам'яток народного дерев'яного зодчества. Цей старенький храм розташований у центральній частині селища, на вул. Шевченка. Святиня ця вважається однією із найстаріших дерев'яних церков Галичини. Існує версія, що таких храмів у світі збереглося лише шість: два в Україні (в Глинянах та на Закарпатті), два- у Польщі, один – у Чехії і ще один – в Угорщині. Кажуть, сюди приходив помолитися за щасливу долю українського народу гетьман Іван Мазепа, а два старезні ясени на подвір'ї посадив сам Богдан Хмельницький. Церква Успіння Пресвятої Богородиці тризубна, однобанна. Центральна нава має форму “пом'якшеного” квадрата. Четвертик нави переходить у восьмимерик через кутаси. Восьмерик завершується високою банею, яку вінчає високий світловий ліхтар з маківкою. Вівтар має гранчасту форму. Баню, восьмимерик та всі дахи церкви зашили бляхою у 1900 р. При перебудовах до церкви прибудовано до бабинця рівноширокий прямокутний об'єм та прямокутну ризницю до вівтарного зрубу.

Відновлення образу

Згідно візитації, яку у 1763р. уклав о. Микола Шадурський і у якій описані церкви у Глинянах, найдавніше збудованою є головна міська церква св. Миколая 1632 року будівництва, другою 1737 році повсталала передміська церква Богоявлінська, а долішня міська церква Успення Богородиці датується 1749р. Міська церква уже тоді перебувала в поганому стані і була невдовзі розібрана у 1786 р., а її парафію перенесено до церкви Успіння разом із посвятою св. Миколаю. Церква підлягала ремонтів у 1818 р. Церкву св. Миколая відбудовано на тому ж місці у 1894 р, після чого долішній церкві повернуто давню посвяту. З опису церкви 1804 р. відомо, що раніше біля неї стояла дзвіниця “на підвалинах і восьми стовпах дубових під гонтовим дахом у доброму стані”. До нашого часу дзвіниця не дійшла. Замість неї у 1930-х рр. церква Успення Пресвятої Богородиці перебувала в незадовільному стані. У 1886р. церква Успення Пресвятої Богородиці вдруге залишається неушкодженою та вцілілою від великої пожежі, джерело якої невідоме. Тоді цілковито згоріло все середмістя і навіть храм св. Івана Хрестителя на застав'ї у передмісті Глинян. Коли палало все місто над храмом Успення з'явилася постать Божої Матері у блакитному вбранні з рожевим відтінком. Богородиця тримала над церквою широко розведені руки аж до часу, коли жар полум'я спав.

Зцілення довоєнні та сучасні

Зцілитися – це не тільки стати здоровим, але в першу чергу переменитися внутрішньо, відчувши Божу силу на собі. Таку перемену отримає кожен, хто відкриє перед Творцем своє серце і дозволить, щоб Господь діяв у ньому. Боже діяння “змінює лад природи”, зроджує в нас відчуття подяки і прослави Бога. Випадки чудесних проявів у Глинянах в довоєнний період. Впродовж 1936-1939рр. відбулось близько трьох тисяч оздоровлень за посередництвом молінь перед іконою Розп'яття Ісуса Христа. У притворі храму зцілені залишали милиці та інші беззаперечні докази свого надприродного видужання. Місцевий парох храму о.Володимир Тимняк ретельно зафіксував кожний такий випадок у спеціально заведену для цього книгу. На жаль, у 1950р. він був заарештований, а зібрані ним свідчення зцілених та залишені ними докази – конфісковано. Тому про те, що відбувалось перед самовідновленою іконою в довоєнний періодми можемо дізнатись із поодиноких свідчень тих, хто дожив до цих днів, а також із періодичних видань того часу. Розповідь очевидці Михайлини Демчишин, мешканки м. Глиняни, 1922р.н. «...Пам'ятаю, як літом 1936р. відбувся перший відпуст на свято Пресвятої Євхаристії. Із ближніх сіл прийшли процесії. Вівтар зробили надворі і там відправляли св. Літургію.

Святого Миколая Чудотворця у Глинянах.

Самовідреставровані фрески із церкви Святого Миколая Чудотворця у Глинянах. Мистецтво як твір людських рук є одним з найвищих видів людської діяльності. Воно нас захоплює та намагається донести там щось, що вложив у нього його автор. Але коли митцем який творить перед нашими очима у дивний спосіб є сам Господь Бог, таке мистецтво не тільки захоплює, але відкриває нас на Творця всього і через нашу віру дозволяє Йому відновлювати в нас внутрішній образ затертий гріхами. Мурована церква Св. Миколая датується 1894р. На відміну від само відновленої ікони Розп'яття Ісуса Христа, походження і автор якої невідомі, внутрішні розписи церкви Св. Миколая мають і точну дату створення – 1932-1934рр., і конкретного автора – відомого художника Северина Борачека. Його манера іконопису вирізнялася оригінальністю. Він поєднував класику з модерном, біблійні сюжети для оформлення церкви вибирав не усталені, орнаментуючи їх квітами і подаючи нестандартне забарвлення. А от фарби готував за допомогою селян на природній основі, використовуючи яйця і молоко. Це темперне малярство даного митця залишається єдиним в цілості тільки у Глинянах. В інших місцях збереглися тільки фрагменти його розпису. У 1962 році, коли Глиняни були районним центром, храм закрили. Поруч був райком партії, тож тодішнім керівникам дуже заважало, коли тут правили Служби Божі. Залишився храм Святої Анни, розміщений неподалік. Люди згадують, що в закритій церкві вирізали всі ікони. Потім тут розводили нутрій. Хотіли зробити у приміщенні спортзал і кінозал, але громада не захотіла. Церкву знову відкрили для молільників аж у 1989р. До цього часу храм функціонував, хіба що, як склад. Комуністичні активісти платили дівторі по 10 коп. за кожну розбиту у церкві шибу. Неначе протестуючи проти такого святотатства, настінний розпис по всій церкві помітно зблід. Усі причетні до знуцання над святиною в радянський період, як про це свідчать мешканці Глинян, померли від різного роду хворіб у тяжких муках. Храм знову відкрили аж у 1989р. Перш ніж тут змогло відбутись перше богослужіння, парохіяни змушені були винести купи сміття та болота зсередини церкви., а навіть повикорчувати порослі кущі.